

Daniels bok – nummer etthundratjugoåtta

Den profetiska betydelsen av Kristi dop och frestelse: en uppenbarelse av kännetecknen hos tre världsmakter

Jeff Pippenger

2024-03-10

Förseglingen började den 11 september 2001, då den mäktige ängeln i Uppenbarelsebokens artonde kapitel steg ner. Hans nedstigande förebildades av ängeln nedstigande i Uppenbarelseboken tio den 11 augusti 1840, och även av den Helige Andes nedstigande vid Kristi dop. Kristi dop pekar framåt mot det sena regnets nedstigande när de stora byggnaderna i New York City fördes till fall. Kraften från ovan började, och även vid den tiden skulle kraften från nedan (den bottenlösa avgrunden) uppenbaras, ty Guds ord sviker aldrig.

När Kristus döptes gick han omedelbart ut i öknen och fastade i fyrtio dagar, varefter han frestades av Satan med tre frestelser. Var och en av dessa tre frestelser representerar grundläggande kännetecken hos var och en av de tre makter som leder världen till Harmagedon. Dessa tre frestelser var högmod, ett kännetecken hos draken; begär, ett kännetecken hos vildjuret; och förmätenhet, ett kännetecken hos den falske profeten. Högmod och självupphöjelse representeras av Lucifer i Jesajas klassiska beskrivning.

Hur har du inte fallit från himlen, du Lucifer, morgonrodnadens son! Hur har du inte fällts till jorden, du som försvagade folken! Ty du sade i ditt hjärta: Jag skall stiga upp till himlen, jag skall upphöja min tron över Guds stjärnor; jag skall också sitta på församlingens berg, längst uppe i norr. Jag skall stiga upp över molnens höjder; jag skall göra mig lik den Högste. Men ned till helvetet skall du föras, längst ned i graven. De som ser dig skall betrakta dig noga och begrunda dig och säga: Är detta den man som kom jorden att darra, som fick riken att skälva? Jesaja 14:12–16.

Fem gånger förkunnar Lucifer i sitt hjärta: ”Jag vill.” Satan, som en gång kallades ”ljusbäraren” (Lucifer), men som nu endast bär mörker, är han ”som fick folken att bäva”. Profetiskt förbinds han med ”folken”, ty han är ledaren för nationernas onda sammanslutning och för den sammanslutning av köpmän som identifieras i Uppenbarelseboken kapitel sjutton och arton.

”Kungar och härskare och styresmän har själva tagit på sig antikrists märke och framställs som draken som går ut för att föra krig mot de heliga — mot dem som håller Guds bud och har Jesu tro.” Testimonies to Ministers, 38.

Vid Kristi dop steg den Helige Ande ned, vilket är en förebild för tiden efter den 11 september 2001. Efter sitt dop frestade Satan Kristus med erbjudandet att ge Kristus den makt som Satan använder för att härska över världens riken, ty vid Adams fall hade Satan blivit härskare över världens riken.

Och djävulen tog honom med sig upp på ett högt berg och visade honom alla världens riken i ett ögonblick. Och djävulen sade till honom: All denna makt och deras härlighet skall jag ge

dig, ty den är överlämnad åt mig, och åt vem jag vill ger jag den. Om du därför tillber mig, skall allt vara ditt. Och Jesus svarade och sade till honom: Gå bort, Satan, ty det står skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du tjäna. Lukas 4:5–8.

Två främsta kännetecken för det påvliga Rom (vilddjuret) är hennes otukt och den förgiftade ”mat” och dryck som hon delar ut.

Men jag har något emot dig: att du låter kvinnan Isebel, hon som kallar sig själv profetissa, undervisa och förföra mina tjänare till att begå otukt och äta sådant som offrats åt avgudar. Uppenbarelseboken 2:14.

Den ”mat” och dryck som hon tillhandahåller är hennes falska läror.

”Den stora synd som Babylon anklagas för är att hon ’har fått alla folk att dricka av sin otukts vredes vin.’ Denna berusningens bägare som hon räcker åt världen representerar de falska läror som hon har antagit som en följd av sitt olagliga förbund med jordens stora.” Den stora striden, 388.

Katolicismens vilddjur bedrar också världen genom sina trolldomskonster, vilket återigen är något som tas invärtes.

Och en lampas ljus skall aldrig mer lysa i dig; och brudgummens och brudens röst skall aldrig mer höras i dig. Ty dina köpmän voro jordens stormän, ty genom dina trolldomskonster blevo alla folk förförda. Uppenbarelseboken 18:23.

Det grekiska ord som översätts med ”trolldom” är pharmakeia, vilket betyder läkemedel. Den gyllene bägaren i hennes hand representerar inte endast en bägare att dricka vin ur, utan också den bägare i vilken hennes magiska medicinska drycker bereds och delas ut. I den moderna världen i dag delas dessa magiska drycker ut genom nålar, inte så mycket i en bägare. När Satan uppträder efter den snart kommande söndagslagen, kommer han att utföra helandets underverk. De underverk som är förbundna med påvedömetts drycker och falska läror framställdes genom att Satan sade åt Kristus att utföra ett under genom att förvandla stenen till bröd.

Den profetiska historien före och efter söndagslagen har samma kännetecken. Den provotid som bilden av vilddjuret utgör för adventismen och som leder fram till söndagslagen i Förenta staterna förebildar den provotid som bilden av vilddjuret utgör för hela världen. Det är därför vi får veta att ”samma kris skall komma över vårt folk i alla delar av världen.”

De sataniska helandenas mirakler, som åstadkoms av Satan efter söndagslagen, representerar de ”trolldomskonster” inom den så kallade medicinen som prånglas ut under den historia som börjar den 11 september 2001. Jesus sade att ”människan skall inte leva endast av bröd, utan av varje Guds ord.” Roms ”föda” är traditioner och sedvänjor, vilka hon sätter över Guds ord.

”I de rörelser som nu pågår i Förenta staterna för att trygga statens stöd åt kyrkans institutioner och bruk följer protestanterna i papisternas fotspår. Ja, mer än så: de öppnar dörren för påvedömet att i det protestantiska Amerika återvinna den överhöghet som det har förlorat i den gamla världen. Och det som ger denna rörelse ännu större betydelse är det faktum att det

främsta syfte man har i sikte är att genomdriva söndagsfirande — en sed som har sitt ursprung i Rom och som Rom gör anspråk på som tecknet på sin auktoritet. Det är påvedömet's anda — anpassningens anda till världsliga seder, vördnaden för mänskliga traditioner över Guds bud — som genomtränger de protestantiska kyrkorna och leder dem till att utföra samma verk av söndagens upphöjelse som påvedömet har gjort före dem.” Den stora striden, 573.

Tradition och sedvänja är den läromässiga ”föda” med vilken vilddjuret ersätter Guds ord, för att det må upphöja sitt hedniska avgudereri.

Hur den romerska kyrkan kan fria sig från anklagelsen om avgudadyrkan kan vi inte se. Visserligen bekänner hon sig till att tillbe Gud genom dessa bilder; så gjorde också israeliterna när de böjde sig inför guldkalven. Men Herrens vrede upptändes mot dem, och många blev dödade. Gud förklarade dem vara ogudaktiga avgudadyrkare, och samma vittnesbörd nedtecknas i dag i himlens böcker mot dem som tillber bilder av helgon och så kallade heliga män.

”Och detta är den religion som protestanterna börjar betrakta med så stor välvilja och som till sist kommer att förenas med protestantismen. Denna förening kommer emellertid inte att åstadkommas genom en förändring i katolicismen; ty Rom förändras aldrig. Hon gör anspråk på ofelbarhet. Det är protestantismen som kommer att förändras. Antagandet av liberala idéer från dess sida kommer att föra den dit, där den kan fatta katolicismens hand. ”Bibeln, Bibeln, är grunden för vår tro”, var protestanternas rop på Luthers tid, medan katolikerna ropade: ”Fäderna, sedvänjan, traditionen.” Nu finner många protestanter det svårt att bevisa sina läror utifrån Bibeln, och ändå har de inte det moraliska modet att ta emot sanningen, som innebär ett kors; därför kommer de snabbt över på katolikernas ståndpunkt och åberopar, med de bästa argument de har för att undvika sanningen, fädernas vittnesbörd samt människors sedvänjor och bud. Ja, nittonhundratalets protestanter närmar sig hastigt katolikerna i sin otro beträffande Skrifterna. Men i dag är avgrunden mellan Rom och Luther, Cranmers, Riddleys, Hoopers protestantism och martyrernas ädla här lika vid som den var, när dessa män framförde den protest som gav dem namnet protestanter.

”Kristus var protestant. Han protesterade mot den judiska nationens formella gudsdyrkan, de som förkastade Guds rådslut till sitt eget fördärv. Han sade dem att de såsom läror undervisade människobud och att de var skrymtare och hycklare. Liksom vitkalkade gravar var de vackra utanpå, men invärtes fulla av orenhet och fördärv. Reformatorerna går tillbaka till Kristus och apostlarna. De trädde ut och avskilde sig från en religion av former och ceremonier. Luther och hans efterföljare uppfann inte den reformerade religionen. De tog den helt enkelt emot sådan den framställdes av Kristus och apostlarna. Bibeln framställs för oss som en tillräcklig vägvisare; men påven och hans medarbetare undanröjer den från folket som om den vore en förbannelse, eftersom den avslöjar deras anspråk och tillrättavisar deras avgudadyrkan.”
Review and Herald, 1 juni 1886.

Helandets underverk, som utgör spiritualismens grundval, är hennes levebröd.

”Många söker förklara andliga manifestationer genom att helt tillskriva dem bedrägeri och fingerfärdighet från mediets sida. Men även om det är sant att resultaten av trickkonster ofta

har utgetts för att vara äkta manifestationer, har det också förekommit tydliga uppvisningar av övernaturlig makt. Det hemlighetsfulla knackande varmed den moderna spiritualismen började var inte resultatet av mänskligt bedrägeri eller list, utan var onda änglars direkta verk, vilka därigenom införde en av de mest framgångsrika villfarelser som fördärvar själar. Många kommer att snärjas genom tron att spiritualismen endast är ett mänskligt bedrägeri; när de ställs ansikte mot ansikte med manifestationer som de inte kan annat än betrakta som övernaturliga, kommer de att bli bedragna och förledas att ta emot dem som Guds stora kraft.

”Dessa personer förbiser Skrifternas vittnesbörd om de under som utförs av Satan och hans redskap. Det var med satanisk hjälp som faraos trollkarlar sattes i stånd att eftergöra Guds verk. Paulus vittnar om att före Kristi andra ankomst skall liknande yttringar av satanisk makt förekomma. Herrens ankomst skall föregås av ”Satans verksamhet med stor kraft, med tecken och lögnens under, och med all slags orättfärdighetens bedrägeri”. 2 Thessalonikerbrevet 2:9, 10. Och aposteln Johannes förklarar, när han beskriver den undergörande makt som skall uppenbaras i de sista dagarna: ”Det gör stora tecken, så att det till och med får eld att falla från himlen ned på jorden i människornas åsyn, och det förleder jordens invånare genom de tecken som det har fått makt att göra.” Uppenbarelsboken 13:13, 14. Här förutsägs inga blotta bedrägerier. Människor blir bedragna av de under som Satans redskap har makt att göra, inte av sådana som de endast låtsas göra.” The Great Controversy, 553.

De falska läror som bygger på seder och traditioner, de spiritualistiska manifestationerna av mirakler, den förfälskade medicinsk-industriella industrin och sammanblandningen av kyrklig maktutövning med statsmakt är alla kännetecken på katolicismens odjur. Stolthet är ett kännetecken för drakmakten. Övermod är kännetecknet för den falske profeten inom den avfälliga protestantismen.

Och Jesus, full av den Helige Ande, återvände från Jordan och fördes av Anden ut i öknen, där han under fyrtio dagar frestades av djävulen. Och under de dagarna åt han ingenting; och när de var slut, blev han därefter hungrig. Då sade djävulen till honom: Om du är Guds Son, så befall att denna sten blir till bröd. Och Jesus svarade honom och sade: Det står skrivet: Människan skall inte leva endast av bröd, utan av varje Guds ord. Lukas 4:1–4.

Presumption är ett substantiv som syftar på handlingen eller tillfället att anta att något är sant utan tillräckliga belegg eller bevis. Det innebär att man fäller ett omdöme eller drar en slutsats på grundval av ofullständig eller otillräcklig information. Presumption kan också innebära en viss grad av tillförsikt i den egna förutsättningen, även när den kanske inte är fullt ut berättigad.

Avfällig protestantism har antagit söndagen som Guds gudstjänstdag utan något som helst stöd för denna felaktiga uppfattning i Guds ord, och de gör detta samtidigt som de medvetet bekänner sig vara protestanter, vilkas motto är ”Guds ord allena”, eller såsom Martin Luther förkunnade: ”Sola Scriptura!” De väljer att godta detta på grundval av den romerska kyrkans traditioner och sedvänjor, eller kanske helt enkelt som ett vedertaget arv från sina fäder. Vid den tredje ängelns höga rop skall sanningen, att det absolut inte finns någon som helst rättfärdigande grund i Bibeln för soldyrkan, klart uppenbaras, och då skall de som fortsätter i sin felaktiga förmäthenhet ta emot vilddjurets märke.

”Om sanningens ljus har blivit framlagt för dig, så att det uppenbarar sabbaten i det fjärde budet och visar att det inte finns någon grund i Guds ord för söndagsfirande, och du ändå håller fast vid den falska sabbaten och vägrar att helighålla den sabbat som Gud kallar ”min heliga dag”, då tar du emot vilddjurets märke. När sker detta?—När du lyder påbudet som befaller dig att avstå från arbete på söndagen och tillbe Gud, medan du vet att det inte finns ett enda ord i Bibeln som visar att söndagen är något annat än en vanlig arbetsdag, då samtycker du till att ta emot vilddjurets märke och vägrar Guds sigill. Om vi tar emot detta märke på våra pannor eller i våra händer, måste de domar som har uttalats över de olydiga drabba oss. Men den levande Gudens sigill sätts på dem som samvetsgrant håller Herrens sabbat.” Review and Herald, 27 april 1911.

Det republikanska partiets allmänt uppfattade svaghet är deras benägenhet att förutsätta att deras politiska motståndare är rättvisa och ärliga, när det demokratiska partiets frukter tydligt uppenbarar att de är lögnens faders barn. Gång på gång och konsekvent tar republikanerna sina politiska motståndare på orden, när de gång på gång har fått se att deras motståndare aldrig håller sitt ord. De tillskriver dem ärliga motiv, trots att dessa upprepade gånger har visat att det saknas varje rationell grund för att stödja republikanernas bristfälliga föreställningar om förväntad ärlighet och integritet. Det är också sant att många republikaner vägrar att upprätthålla principer för personlig ekonomisk vinning, eller på grund av hemliga omoraliska förhållanden som gör att de lätt kan manipuleras, men det republikanska partiets främsta profetiska kännetecken är presumption.

Det är den egenskap av förmäthenhet som profetiskt utmärker de avfälliga protestanterna, vilken tillåter dem att låtsas att de har intagit den högre moraliska och politiska ståndpunkten, när de i verkligheten har av sagt sig sitt medborgerliga ansvar under den tomma förväntningen att deras politiska motståndare skall hålla sitt ord. Själva den mycket vanliga definitionen av vansinne är att gång på gång försöka göra samma sak, samtidigt som man förväntar sig ett annat utfall, ändå hävdar republikanerna att det är demokraterna som har smittats av vansinne, såsom detta tar sig uttryck i deras hat mot Trump.

Ändå åskådliggörs republikanernas vansinne gång på gång genom att de går med på kompromisser, under förevändningen att kompromissen är en del av den lagstiftande processen, medan deras politiska kompromisser, vilka de påstår bygger på principen om ”den lagstiftande processen”, ingås med en grupp som aldrig kompromissar. Demokrater ger endast vika i den politiska processen när de helt och fullt hålls tillbaka av den numerära övermakten mot dem. De har aldrig lagt fram några belegg för att de verkligen arbetar för en medelväg i den politiska processen. Republikanernas vansinne består i deras upprepade optimistiska förväntningar på andra, vilka är fullständigt oberättigade.

Långt, långt merparten av dem som stöder Donald Trump kommer att vittna om att Trumps värsta egenskap är hans villighet att acceptera män som stödjare av hans agenda, när den tillgängliga bevisningen visar att det helt och hållet var ett övermodigt antagande från Trumps sida att göra detta val. Övermodig presumption är den profetiska egenskapen hos den avfälliga protestantismen. Satan frestade Kristus genom att citera Bibeln, men genom att göra så förvrängde Satan textstället till en obefogad och oskriftlig prövning.

Och han förde honom till Jerusalem och ställde honom på tempelmurens krön och sade till honom: Om du är Guds Son, så kasta dig ned härifrån. Ty det är skrivet: Han skall befalla sina änglar om dig, att bevara dig; och de skall bära dig på sina händer, så att du inte vid något tillfälle stöter din fot mot en sten. Och Jesus svarade och sade till honom: Det är sagt: Du skall inte fresta Herren din Gud. Lukas 4:9–12.

Vid den snart antagna söndagslagen kommer det att vara Förenta staternas protestanter som tar det bibliska budet att upphöra med arbete på sabbatsdagen och förvränger budet att tillbe Gud på sjundedagssabbaten till ett uppdiktat påbud om att det i själva verket är hedendomens soldag som människor är skyldiga att tillbe på. De kommer att förvränga ett bibelställe till ett obefogat och obiblskt prov.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Jag såg att odjuret med de två hornen hade en drakes mun, och att hans makt var i hans huvud, och att påbudet skulle utgå ur hans mun. Sedan såg jag skökornas moder; att modern inte var döttrarna, utan skild och tydligt åtskild från dem. Hon har haft sin dag, och den är förbi, och hennes döttrar, de protestantiska sekterna, var de nästa som trädde fram på scenen och gav uttryck åt samma sinnelag som modern hade när hon förföljde de heliga. Jag såg att medan modern har varit i avtagande i makt, hade döttrarna vuxit till, och snart kommer de att utöva den makt som modern en gång utövade.

”Jag såg att den namnkristna kyrkan och namnkristna adventister, likt Judas, skulle förråda oss åt katolikerna för att vinna deras inflytande till att gå emot sanningen. De heliga kommer då att vara ett obemärkt folk, föga känt av katolikerna; men kyrkorna och de namnkristna adventister som känner till vår tro och våra sedvänjor (ty de hatade oss på grund av sabbaten, eftersom de inte kunde vederlägga den) kommer att förråda de heliga och ange dem för katolikerna såsom sådana som åsidosätter folkets stadgar; det vill säga att de håller sabbaten och åsidosätter söndagen.”

”Därefter uppmanar katolikerna protestanterna att gå vidare och utfärda ett påbud att alla som inte vill hålla veckans första dag i stället för den sjunde dagen skall dödas. Och katolikerna, vilkas antal är stort, kommer att stå på protestanternas sida. Katolikerna kommer att ge sin makt åt vilddjurets bild. Och protestanterna kommer att verka såsom deras moder verkade före dem för att förgöra de heliga. Men innan deras påbud hinner bära frukt, skall de heliga bli befriade genom Guds röst.” Spalding and Magan, 1, 2.